

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 931/2019
03.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног закона, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Матијашевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожеги К 220/18 од 29.01.2019. године и Кв 28/19 од 27.06.2019. године, на седници већа одржаној дана 03.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Пожеги К 220/18 од 29.01.2019. године и Кв 28/19 од 27.06.2019. године и предмет враћа Основном суду у Пожеги на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожеги К 220/18 од 29.01.2019. године, окривљеном АА досуђени су на терет буџетских средстава трошкови кривичног поступка у износу од 130.906,80 динара, те је одређено да ће се исти исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења на текући рачун браниоца окривљеног, адвоката Небојше Матијашевића.

Решењем Основног суда у Пожеги Кв 28/19 од 27.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Матијашевић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тач.7. и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и спесе предмета врати Основном суду у Пожеги на поновно одлучивање или да наведена решења преиначи тако што ће поред већ досуђених трошкова у решењу К 220/18 од 29.01.2019. године досудити и трошкове одсуства браниоца из канцеларије у траженом износу од 22.500,00 динара, трошкове на име доласка и дангубе окривљеног, трошкове на име састава жалбе на првостепено решење у износу од 8.250,00 динара као и трошкове за састав захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Основног суда у Пожеги К 220/18 од 28.09.2018. године, окривљени АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Побијаним првостепеним решењем окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 130.906,80 динара, с тим што суд окривљеном није признао трошкове које је имао на име награде браниоцу за одсуство из адвокатске канцеларије (са образложењем да су ови трошкови урачунати у одбрану окривљеног), нити трошкове самог окривљеног за долазак на претрес из села ..., по основу дангубе из разлога што бранилац у захтеву за накнаду трошкова није определио да ли постоји средство јавног превоза на датој релацији и колика је километража.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обуставља кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе изрећиће се у решењу односно у пресуди трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака или стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Правилником о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС“, бр.9/16), прописани су услови, висина и начин накнаде трошкова који у судским поступцима између осталих припадају и окривљеном.

Трошкови сведока, вештака, преводиоца, тумача, стручног саветника и стручног лица (у даљем тексту: учесник у поступку), чине путни трошкови, трошкови за исхрану и преноћиште и изгубљена зарада (члан 5. Правилника).

Изгубљена зарада се према одредби члана 10. Правилника надокнађује учеснику у поступку који је у радном односу, који је земљорадник или предузетник или који остварује зараду на други начин у складу са законом.

Члан 12. Правилника између осталог прописује да се изгубљена зарада одређује сразмерно изгубљеном времену при чему се води рачуна о врсти занимања и дневној заради.

Чланом 6. Правилника прописано је да путне трошкове чине трошкови путовања учесника у поступку средством јавног превоза од места пребивалишта, односно боравишта до места извршења радње и трошкови повратка као и трошкови путовања унутар места пребивалишта; док се одредбом члана 7.

трошкови путовања надокнађују најкраћим путем и најекономичнијим средством јавног превоза и у висини стварних издатака за путовање, који се утврђују на основу превозне карте или на други погодан начин.

Чланом 22. Правилника прописује да се награда за нужне издатке која припада приватном тужиоцу, оштећеном као тужиоцу, оштећеном и окривљеном у кривичном поступку обухвата накнаду путних трошкова, трошкова за исхрану и преноћиште и накнаду изгубљене зараде по одредбама тог Правилника (члан 6-13).

Имајући у виду напред цитиране одредбе као и чињеницу да из списка предмета произлази да је окривљени АА, земљорадник, радно ангажован на пословима у шуми као и да се његово пребивалиште налази у месту ... одакле је долазио на главни претрес у Основни суд у Пожеги, то је неправилан закључак нижестепених судова да окривљеном не припада накнада на име изгубљене зараде и путних трошкова.

Надаље, одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП између осталог је прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, прописано је да су странка или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова, а чланом 9. исте тарифе између осталог је прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај и накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је неоснован став нижестепених судова да окривљеном не припада ни накнада трошкова кривичног поступка које је имао на име нужних издатака браниоца – накнаде за одсуствовање браниоца из адвокатске канцеларије што је у супротности са одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим чланом је прописано да адвокату припада накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије када обавља послове изван седишта адвокатске канцеларије, као што је овде случај.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд, супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку, Правилника о накнади трошкова у судским поступцима и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, окривљеном није досудио накнаду путних трошкова и изгубљене зараде нити трошкове на име награде и нужних издатака браниоца – за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Пожеги на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истима, те ће, имајући у виду одредбе Законика о кривичном поступку, Правилника о накнади трошкова у судским поступцима и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић